

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Henrici || Svsonis Viri Sanctita-||te, Ervditione Et
Mi-||racvlis Clari, Opera**

Seuse, Heinrich

Coloniae, 1615

Tertia difficultas est, cur Deus amicis suis tot sinat aduersa accidere in hoc mundo. Capvt X.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38029

eam trahere in trō in suæ mentis abditos recessus, atque amanter & blanditer deducere ac invitare ad amandam cognoscendamq; præcellentissimam diuinitatem tuam, quæ prius soli erat intenta dulcissimæ humanitati tuæ.

*Tertia difficultas est, cur Deus amicis suis tot
sinat aduersa accidere in hoc
mundo.*

CAPVT X.

Jerem. 12.

MIN. Adhuc quiddam meo hæret in pectore dulcissime Deus, quod vtinam tibi proferre liceat. Vtinam cum boni venia tua permissum sit mihi tecum in disputationem ingredi, quemadmodum de S. Ieremia legimus. Quæso amantissime Domine, non grauatè accipias, sed comiter & benignè auscultes. Aiunt quidam, tamen si mellifluus valde ac intimus sit amor tuus & amicitia, ac nihilominus te permittente, multo interim labore ac dolore hæc eis constare ob multimodas & quædam valde acerbis, quas eis pateris euenire, perpeffiones & cruces: vt est, quod toti Mundo sunt contemptui, pluresq; alij aduersi casus intus & foris occurrentes. Nam simulatq; in corpore quis ingressus sit amicitiam, euestigio eum se preparare ac fidenti & infracto animo offerre debere ad perferendas afflictiones. Per bonitatem tuam obsecro te Domine, ecquid in his suauitatis experiri queant? aut qua ratione perire poti potes, vt hæc amicis accidant tuis? an forte non curas ist hæc nôsse?

SAP.

SA P. Sicut dilexit me Pater, ita ego diligo ^{Ioan. 15.}
amicos meos. Haud aliter nunc ago cum ami-
cis meis, quam ab ipso Mundi exordio vsq; in
præsentem diem egerim.

MI N. Hoc est Domine quod quosdam malè
habet: eaque causa aiunt te paucos habere ami-
cos, quod ita duriter & aspèrè eos tractes in
hoc Mundo. Hinc etiam accidit, vt per plures <sup>An summus
aliquis Dei
amicus; de-
ciat.</sup>
posteaquam in tuam sunt admissi amicitiam,
atque per afflictionès probari & confirmari
deberent, à te deficient, & quod nō sine magno
animi dolore & acerbis lachrymis cōmemo-
rare possim, rursus ad ea deuoluantur, quibus
tua causa nuncium remiserant. Quid ad hæc
mi Domine respondes?

SA P. Querimonia hæc eorum est, qui mo-
dicæ sunt fidei & paruorum operum, itemq; vi-
tæ tepidæ & inexercitati spiritûs. At tu dilectè
mi agè iam ex profundo & cœnoso corpora-
lium voluptatum lacu animo assurge, inter-
nisque patefactis sensibus & spiritualibus ocu-
lis, adspice diligenter quidnam sis, vbi degas,
& quo peruenturus sis: atque ex his poteris vt-
cūque habere cognitum, me amicis meis sum-
mè prodesse & gratificari. Nimirum secundum
naturalem essentiã tuam, Diuinitatis es spe-
culum, sacrosanctæ Trinitatis imago, & æter-
nitatis exemplar. Atque vt ego secundum in-
effabilem Diuinitatem meam bonum sum in-
finitum: ita & tu desiderium habes inexhaustū
vnde quemadmodum guttula vna aquæ nihil
facit ad vastissimi Oceani augmentationem: i-
ta tuum desiderium explere non potest quic-
quid totus hic præstare potest orbis. Interim
D in hæc

in hac valle miseriæ versaris, vbi prospera
uerfis, risus lachrymis, læta tristibus permixta
sunt: aded vt nemo vnquam perfecta in
pace potitus sit. Fallit enim & mentitur
Mundus, sicuti ex me audies. Multa promittit
sed parum præstat. Gaudium eius breue est,
instabile ac mutabile. Hodie multa offert ga
ta & iucunda: cras animum dolore & mi
rore conficit. Hic videlicet ludus est Mun
huius.

*De lamentabile ac sempiterno Inferorum
cruciatu,*

CAPVT XI.

SAP. Vide nunc dilecte mi, totaq; animi
stentione contemplare inexplicabiles
serias, atque adspice vbinam sint omnia
illi, qui antehac vnquam cum gaudio & vol
ptate in hac vita momentanea corporis sui
lectamentis & commodis captandis sese de
dère. Quid iam prodest illis multiplex gau
dium temporaneum, quod simul cum tempore
momentaneo tam repente euauit, ac si nunquam
fuisse? Quam breuis est illa prosperitas, qua
dolor sequitur nullum vnquam finem habi
turus? O homines amentissimi, vbi nunc
quod gratulabundi dicebatis. Adeste filij ma
nanimi, fac cessat mœror omnis, totos nos sum
mis dedamus gaudijs. Quid iam emolumentum
ad vos redit ex omnibus vnquam perceptis
Iuptatibus? Potestis haud immeritò lamenta
bili plorare voce & dicere, Væ, væ, væ,
quam nos esse editos in hunc Mundum. Eho

Mundi gau
diorum va
nitas.